

ABONAMENT:

pentru
Austro-Ungaria:
Pe an cor. 5.—
Pe 1/2 an c. 2.50
pentru
România și Strelmatate
Pe an cor. 10.—
— Un nr. 10 III.—

OLTEANUL

INSERTIUNI:

se primesc cu
prețuri reduse.

Scrisori nefran-
cate se refuză.

Manuscripte nu
se înapoiază.

FOAIE SĂPTĂMÂNALĂ, SOCIALĂ, CULTURALĂ ȘI ECONOMICĂ.

REDACTIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47. (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

Apare în fie-care Joi seara, sub
direcția unui comitet de redacție.

ADMINISTRAȚIUNEA:

Făgăraș, Vâr-tér Nr. 47. (casele I. Peia).
— Vis-à-vis de Magistrat. —

LA SATE!...

(A. D.) Dacă voim să știm trăinicia și vigoarea vieții noastre românești, atunci aceea negreșit o vom căuta prin cuibușoarele ascunse și respirate, unde — în cele mai multe — rar de tot străbate câte-o licărire din razele binefăcătoare ale luminii și unde un trai simplu și niște așteptări mărginite, izvorite din cel mai curat și devotat suflet, sălășluit în vâjnoasa făptuire a țaranului nostru dela sate, au pus cea mai temeinică bază măreței clădiri, nebiruitei cetăți de apărare a neamului, care are înalta menire de-a apropia tot mai mult și mai mult șirurile răslățite ale oștii noastre și a le închiega într'o singură, dar neînfrântă putere.

La sate este de a să căuta puterea de viață a neamului nostru!

Satele acestea încercate bastioane, aceste adăpostiri de pază în cari să plămădesc atâtea vieți agere și sănătoase, satele, zicem, ne-au mai rămas neatinsse și nepângărite de pecetea înstrăinării! Aici își toarce în liniște, Românul, firul vieții sale chinuite! — Aici își dapănă dorul și și aprinde răsvrătirea, Doina lui de jale. Aici plâng izvoarele, freamătă pădurea, își încovoie grumazul în vârtejul furtunii, brazii, vuiesc îndârjiți parcă și codrii să frământă în uriașele înălțimi piscurile moșnegilor munți...

Aici găsim vraja graiului nostru dulce ca un suris de soare!

La sate cunoaște, Românul, taina nemeșugitului dor, focul iubirei de neam, și de moșia strămoșască căci de-acolo să revarsă văpaia dragostei adevărate, de-acolo tânguirea plânsului atâtor piepturi sbuciumate și tot de-acolo își împrăștie razele neprețuitelor comori de bucurii și nădăjduiri, cel mai aprins, mai curat și mai desăvârșit simțământ: **sămțământul de neam!**

Orășenii noștri s'au îndepărtat prea tare de viața intimă dela sate, ca să-i mai poată gusta în măsură atât de

mare farmecul, încât în clipele de desfătare și plăcere să-i simțească lipsa, ba chiar să îi facă să se aple rău în vârtejul unui traiu neromânesc!

Și de aici lămurim apoi împrejurarea, că între inteligenții și în sfârșit tot felul de intelectuali dela orașe, români de astfel, și între țărani noștri e o depărtare atât de uimitoare; căci numai pe acela îl iubești, pe care ori când și ori unde îl înbrățișezi cu frățescă dragoste, te silești să-i cunoști păsurile, viața lui în amănunte: cu toate lucrurile-i de laudă, cu toate slăbiciunile, toate bucuriile și năcazurile. Și mai ales pe astea din urmă să i le cunoști în trista lor înfățișare și cunoscându-le să-i dai sfaturi să se scoată din ele, ba chiar să-i întinzi mână de ajutor, ca să o poată face aceasta.

În felul ăsta înțelegem noi iubirea de neam.

Zilele, pe cari le trăim noi, Românii, acuma sunt niște zile de tot grele. Și dacă baza vieții noastre care este cea dela sate, nu ne vom sili s'o întărim, să dăm încurajarea de lipsă celor slabi de suflet, și să intervenim cu sfaturile și povețele noastre celor atât de părăsiți, cu greu, foarte cu greu, ne putem aștepta la un rezultat multumitor, atunci când toate nădejdiile noastre să razimă pe ținuta ce o vor lua cei dela sate!...

Țărănimea noastră atât de muncitoare duce un traiu rău și nici pe departe corespunzător încordatei sale munci. Și de aceea nici nu trebuie să ne mirăm prea mult, când se lasă atât de lesne „dusă pre ghiață“ prinsă în cele mai ispitioase și rușinoase mreji.

Privirea ori cărui român adevărat trebuie să se îndrepte spre nenorocitele noastre sate! Și când cu durere măturisim un adevăr, nu putem să nu îndemnăm pe conducătorii lor nemijlociți să nu întrelase nici un prilej de ajuta, după puteri, la ridicarea prin bunăstare și cultură, cu'n cuvânt la o stare înfloritoare a satelor noastre!

Ar trebui să luăm pildă și dela alte popoară, bunăoară dela vecinii noștri sași, a căror sate au înfățișare de orașe de provincie și pentru a căror regulare și înfrumșetare înseși reprezentanțele sătești își dau cele mai mari silințe. Satele lor, aproape toate, să deosebesc de ale noastre prin edificii frumoase, ulițe largi și regulate și mai ales prin curățenia și îngrijirea curților și grădinilor lor, în cari orice lucru, orice unealtă economică își are locul său potrivit. Ce'i însă la ei și mai mult de laudat, aceea e prăsirea și îngrijirea vitelor, căci vitele grase și frumoase sunt cea mai de preț comoară a plugarului. Aceste sunt semnele priceperii și ale hărniciei lui.

Ni să va spune negreșit, că sașii au mai mare puțință, de oarece pământurile lor sunt mai grase, ei sunt așezați în ținuturi mai binecuvântate de soarte și prin umare au și nutrețuri mai bune, cari toate îi ajută în bunăstare, dezvoltându-le economia la un grad atât înfloritor.

E drept: în schimb însă, mai adaugem și dela noi, sașii nu cercetează crășmele și nici nu să bagă așa în judecăți ori procese, ca și românii noștri.

Mai mult: poporul săsesc e cu mult mai grijitor decât poporul nostru!

Noi ne înstrăinăm de datini, ne înstrăinăm portul, frumosul nostru port românesc, ba cei și mai mult neînstrăinăm limba și legea, dulcea noastră limbă românească!!

Și când acest vârtej primejdios să va împământeni și în satele noastre, atunci ne-am pierdut și cea mai din urmă nădejde de scăpare, de mântuire din ghiarele peirei!

Nădăjduim însă, că puterea de viață, simțământul curat și mai presus de toate dragostea de moșia și de limba strămoșască sunt cu mult mai desăvârșite dovezi de traiu, decât momirile viclene, făgăduelile mincinoase și banul simbriaș, cari sunt îndreptate numai și numai pentruca să orbească pe cei nevoiași, dar nici decât să ferească un neam, al cărui

viitor e răzimat pe brațele vânjoase și răbdării și pe dragostea de muncă și învățatură a adevăraților săi fii.

Și până când conducătorii săi, în forma apostolilor lui Christos aceste credințe și nădăjduri spre mai bine i le vor predica, până atunci ne îndoim în viitorul strălucit al acestui neam.

Conferența D-nului Dr. I. Lupaș.

Duminecă în 27 Martie, n. făgărășenii am avut fericirea a fi de față la conferența pe care a ținut-o dl Dr. Lupaș, unul dintre cei mai distinși fii ai Ardealului, arătând, că cine suntem noi Românii, dela cine ne tragem și care este pământul, pre care s'a plămădit neamul nostru românesc.

Înainte de toate amintește domnul conferențiar, că țara noastră obvine în documentele istorice sub numele de „terra Blacorum“, „terra Bissenorum“ (un trib al Dacilor) și „terra de Fugaras“ (adeacă țara Făgărașului). Dmn-sa începe cu aducerea coloniștilor romani în anul 106 după Christos, când Traian, împăratul romanilor, învingând pe daci, din amestecarea romanilor cu dacii, s'a format poporul românesc; combate părerea celor cari zic, că noi românii am avea sânge curat roman în vinele noastre, bine știind, că romanii a fost cel mai cavaleresc popor de pe suprafața pământului, cari nu s'au atins niciodată de cei, cari nu să puteau apăra, femei, copii, bătrâni etc., cari rămânând aici în țară și pre cari romanii aduși aici asimilându-i (absorbându-i), numai așa s'a putut forma poporul românesc.

Că foarte mult ne-a înrăurit cultura și limba latină (romană), e de sine înțeles. Limba noastră astăzi după atâta amar de vreme dovedește pre deplin latinitatea noastră, că cuvintele cele mai des folosite, cele mai de frunte, din cari să poate judeca, că o limbă și poporul, care vorbește acea limbă, de unde să trage: pre. ex.: cap, ochi, nas, mână, picior; tată, mamă, frate, soră, biserică etc., apoi rugăciunile cele mai obișnuite: Tatăl nostru, Credeul, constau numai și numai din cuvinte de origine latină; tot asemenea poezia populară română conține în cea mai mare parte numai cuvinte de origine latină; ba B. P. Hașdeu a arătat o poezie populară, în care lipsesc cu totul cuvintele străine:

Iarna vine, vara trece,
N'am cu cine mai petrece,
Căci pe cine l'am avut,
Vai de mine l'am pierdut,
La mâncat negru pământ
La biserică 'n mormânt.

Combatte mai departe domnul conferențiar părerea, că la anul 271 d. Chr. cu retragerea legiunilor împăratului Aurelian s'ar fi retras și poporul de rând, care știm, că e strâns legat de glie. Să vor fi retras deodată cu legiunile lui Aurelian bogătanii cei mari, comercianții, care-și aveau averea lor în bani și aceia poate, cari nu aveau decât traista în băț, nu însă țaranul.

Este bine știut din istorie, că Aurelian, ca să aibă Dunărea drept scut în contra năvălirilor barbare, și-a retras oștirile peste Dunăre, căci atunci au început să năvă-

lească în spre apus popoarele sălbatice, cari locuiau pe pusta Gobi și în centrul Asiei. Ținta tuturor hoardelor barbare era Roma, după cum și Eminescu zice în Satira III. referitor la invaziunea lui Baiazid: „Din pristolul dela Roma să dau calului ovăs“. Din aceasta cauză și românii s'au retras în munți, așteptând timpuri mai bune și rămânând și pe mai departe stăpâni peste țeara aceasta, pre care și acum o găsim sub numirea de „terra Blacorum“ prin documentele istorice.

Sunt însă unii cari din motive străine de știința istoriei au afirmat, că ne am fi dus cu totul peste Dunăre și numai ca păstori am venit în veacul al XIII înapoi: aceștia sunt așa numiții dușmani ai continuității noastre. — Dușmanii continuității noastre pre aceste plaiuri (Transilvania și țara românească de azi) Sulzer, Engel. Rössler, Hunfalvi, Réti spun, că deodată cu legiunile s'au retras întreaga populațiunea (adeacă românii) în sudul Dunării de unde apoi în veacul al XII—XIII am venit ca păstori în aceeași țară, ceace nu-i adevărat, căci continuitatea noastră să dovedește din istoriografi și din documente indirecte.

Pentru continuitate cel dinlău izvor, e istoriograful bizantin Kekaumenos, din veacul X, apoi cronicariul rus Nestor din veacul a XII., și Anonimus (Notariul anonim al regelui Bela), cel mai vechiu istoriograf maghiar.

Cronicarul rus zice: „Ungurii venind dinspre răsărit au năvălit prin munții cei mari și au început să facă rezboi Vlachiilor și Slovenilor, ce trăia acolo, semn așa dară, că românii erau aici dinpreună cu slavii pe timpul venirii maghiarilor.

Dar și de mai mare preț este în privința aceasta mărturisirea cronicariului maghiar Anonimus, care scrie, că ungurii au aflat în părțile ocupate de ei (Unguria de azi) trei ducate, anume: unul românesc în Ardeal locuit de români și slavi, sub conducerea lui „Gelu dux Blacorum“ adeacă Gelu ducele românilor, altul în țara Crișului „Menumorut dux bihorensis“; și al treilea în Banatul timișan sub ducele „Glad dux Bulgarorum et Blacorum.“

Fața de aserțiunea dușmanilor continuității, că despre existența noastră aici nu vorbește nici un document, amintește D-l Lupaș următoarele două documente, cari de și nu constată în mod direct existența noastră aici din timpuri mai vechi, totuși ne dă dreptul să presupunem aceasta.

1. În *Nibelungenlied*, epopea populară germană, care s'a format veacuri de rând, în gura poporului, care pe baza mai multor bucăți epice să alcătui definitiv în veacul al XII, în partea unde să povestește nunta lui Attila cu Kriemhild, principesa de Burgund, să spune:

„Și ducele Ramunc din țara românească,
„Cu șapte sute de voinici grăbi să sosească“.

Ramunc, după părerea D-lui Onciul e un nume închipuit, care să aduce în legătură cu numele poporului nostru: Ramunc-Români, ca și Romulus—Romani—Roma.

2. S'a găsit un document din veacul al XII, din care să vede, că nește români vânzând nește moșii, ce constau din câteva sate, spune documentul, că ei sunt stăpâni moșiilor acelora din timpuri, de cari oamenii nu-și mai aduc aminte, semn deci, că românii au fost aici cu mult înainte de veacul

al XII. Afară de dovezile amintite pân' acum însă un argument de cea mai mare valoare, care vorbește în favorul continuității noastre pe acest pământ, este *tradiția*, ce a existat și există în poporul nostru, că noi suntem aici un popor autohton.

Drept ilustrare, a acestei convingeri, ce trăește în popor, amintește Dl Conferențiar cazul, când un călugăr italian, vizitând mai multe mănăstiri din Mutenia, în veacul al 15. într-o mănăstire întâlnește simpli călugări, cari îi povestiră întreaga noastră istorie, așa după cum au stabilit-o cercetările istorice ulterioare, căci așa exista ea și în tradiția poporului.

Aceasta tradiție se constată și din următoarea anecdotă:

Cu ocaziunea sărbării de 700 de ani dela venirea sașilor în Ardeal, un sas întâlnind pre un român din jurul Sibiiului, i-l întreabă, — Măi române, voi când ve-ți serba atâtea veacuri dela venirea voastră aici, ca noi? „Noi n'avem lipsă jupâne, că noi suntem d'aici!“

Altă obiecțiune ce ni-se face e, că dacă am fi fost locuitori autochtoni, n'am fi fost lipsiți cu totul de drepturi.

Aceasta însă e un neadevăr, căci istoria dovedește, că Românii au avut autonomie și au posedat 8 voivodate, însă numai până la anul 1437, când țărănimea română și maghiară s'a răscolat în contra atotputerniciei episcopului rom. cath. dela Alba Iulia sub conducerea unui român cu numele Antoniu.

Nobilimea maghiar unindu-să cu sașii și săcuii a învins pe țărănimea română și maghiară la Bobâlna și de atunci li-s'au luat țaranilor rom. și mag. toate drepturile.

Acestea sunt pe scurt datele istorice predate de Dl Dr. Lupaș în prea interesante D-sale conferență. Aplauzele furtunoase acelor de față au răsplătit bunăvoința D-lui Dr. Lupaș arătând prin aceasta cei de față impresiunea escelentă, ce a făcut asupra-le aceasta conferență. Și ne bucurăm, că între ascultători a fost majoritatea țărani.

† Dr. Carol Lueger.

— Moartea și înmormântarea sa. —

Fine.

Pentru ținerea bunei rânduieli pe unde avea să treacă convoiul pe lângă poliție, au mai sosit și 8 regimente de infanterie și câteva escadroane de călăreți.

Înmormântarea a fost așa de măreață încât doară așa una ca aceasta nici nu s'a mai văzut în Viena!

La aceasta înmormântare a luat parte însuși M. S. Impăratul, care de mai înainte a mers în biserică (domnul) Sft. Ștefan cu toți Principii aflători în Viena și acolo au așteptat sosirea cosciugului, iar după sosit a fost așezat înaintea Impăratului, care și-a plecat capul spre pământ, a îngenunchiat și s'a rugat pentru odihna sufletului marelui bărbat și cetățean.

În biserică pe lângă alți bărbați însemnați trimiși de domnitorii mai multor state s'a aflat și trimisul Regelui Carol al României dl Mișu, care stătea alături cu Impăratul!

Pe toate casele falfăiau steaguri negre, iar lampele de pe stradele prin cari trecea marea mulțime de oameni, de preste opt sute de mii, au fost îmbrăcate în vâl negru.

În toate străzile după moartea de toți jeli-
tului primar și asemenea au fost aprinse și
în ziua înmormântării!

Din mii de ochi curgeau șiroaie de
lacrimi de durere.

În ferestrele sau galantarele tuturor
prăvăliilor îmbrăcate în negru era chipul,
portretul lui Lueger, tot asemenea îmbră-
cat cu văl de jale.

Cu toate că a fost așa mare înmulți-
me de lume, de cuget'ai că e o mare de
oameni care să mișcă, totuși buna rândui-
ală n'a fost de loc conturbată sau stingi-
rită, iar poliștii să purtau cu cea mai mare
blândețe sau bunăvoință și fără de a im-
pinge ori înjura pe cineva! Onoare poliției
din Viena!

Slujba dumnezeiască s'a început la 11
ceasuri înainte de amiază în biserica sf.
Stefan și convoiul (mulțimea ce petrecea
pe marele mort) a ajuns în cimiter numai
la oarele 4 după amiază.

S'au ținut mai multe vorbiri, în cari
s'u arătat vredniciile acestui mare și lumi-
nat bărbat, trecut acum la cele vecinice.
Era să vorbească în numele românilor dl
Popovici, dar rugat să nu vorbească, ca să
nu se supere poate alții — n'a mai vorbit.

Vorbirea sa însă a fost publicată în
mai multe gazete și anume mai întâi în
cele nemțești din Viena.

A doua zi după înmormântare, Marți
în 15 l. c. la amiază cei 6 țărani Români
s'au dus la primărie pentru ca să mulțu-
mească pentru buna primire ce li s'a făcut
Acolo au fost primiți de însuși ajutorul de
primar (viceprimarul) Dr. Neaumayer, care
a dat apoi în cinstea lor un prânz sărbăto-
resc, la care au luat parte și ceilalți ajuto-
ri de primari și încă și alți bărbați frunțași ai
Vienei.

În fruntea mesei ședea Dr. Neaumayer,
iar lângă dânsul de-adreapta și de-a stânga
câte 2 țărani români.

S'a sculat apoi în timpul mesei Dr.
Neaumayer și a mulțumit țăranilor români
cari au venit din așa mare depărtare ca să
petreacă la cele vecinice pe acela, care tot-
deauna le-a fost cel mai bun prietin.

A vorbit și al doilea ajutor de primar
Dr. Porzer, care a spus, că următorii lui
Lueger vor merge tot pe calea arătată de
dânsul.

A răspuns tuturor în nemțește țăranul
G. Oprean, care a fost sergent-major în Viena
și le-a mulțumit pentru călduroasa și prie-
tinoasa primire.

Aceste cuvinte calde au pătruns la
inimile celor de față și tare i-au mișcat.

Sfârșindu-să masa li s'a dat Românilor
noștri înainte de plecare câte un medalion
în aur cu chipul lui Lueger și un Album
al Vienei cu iscăliturile tuturor celor de
față.

Românii au pierdut în Dr. Lueger pe
unul dintre adevărații lor prietini și bine-
voitor și Viena pe cel mai vrednic primar!

Fie'i numele în veci neuitat!

NEUITĂȚI.

— **Redacțional.** Din cauze neprevă-
zute foaia noastră nu a putut apărea în
mărimea datină.

— **Conferența națională.** Repre-
zentanții alegătorilor partidului național ro-
mân sunt convocați la conferința electorală
ce se va ținea în Sibiu Marți în 5 Aprilie
st. n. c. la ora 10 a. m. în sala dela Ge-
sellschaftshaus. Ordinea de zi: 1. Deschi-
derea conferinței. 2. Constatarea cercurilor
electorale, reprezentate la adunare. 3. Des-
sbaterea asupra atitudinii partidului națio-
nal român în fața alegerilor. 4. Concluzii.

— **Conferență.** Din partea biroului
central al Asociațiunii a fost încredințat P.
On. Domn Dr. Ioan Lupaș, adm. prot. al Să-
liștei, cu ținerea unei conferințe în Făgă-
raș. Conferința s'a ținut în 27 Martie a. c.
tractând conferințiarul cu competență des-
pre „terru Blacorum“. Pe lângă toate, că
publicul a fost prea târziu încunoștințat, to-
tuși sala a fost plină de ascultători. — La
alt loc al foaiei dăm un raport special des-
pre aceasta interesantă conferință istorică.

— **Spre știre.** Dl Dr. Al. Bogdan
prof. la gimn. din Brașov, va sosi la Făgă-
raș Joi în 7 Aprilie n. (25 Martie v.) și va
ține o conferință despre „Desvoltarea bi-
sericeii românești“. Să încunoștințăm pu-
blicul român din loc și din jur, ca să ia
parte în număr cât mai mare la aceasta
conferință interesantă.

— **Numire.** În parochia Bistriței, deveni-
tă vacantă prin moartea mult regretatu-
lui Gerasim Domide, s'a numit paroh și
protopop Georgiu Stanciu preotul din Bo-
tizvășvareu.

— **Biserica gr. cat din Cluj.** Cauza
bisericeii celei nouă din Cluj este de sigur
o cauză înaltă a culturii românești, la a
cărei vrednică rezolvare, cuvine-se să con-
lucram cu toții. Acum să face colectă în
diecesă Gherlei, în folosul acestei biserice.
E foarte frumos lucrul acesta și prin el să
pilduește frățietatea noastră a tuturor, când
e vorbă de a ne manifesta înaintea lumii,
mai ales într'un oraș capital ca Clujul. Toc-
mai de aceea lucrul trebuie făcut cu entu-
ziasm, cu căldură, care să miște inimile; nu
nu mai de slujbă, ca să ne plătim urechia,
ci ca să dăm pildă frățietății și creștinătății
noastre. Preoțimea ar trebui nu numai să
miște poporul credincios cu cuvinte calde,
mișcătoare la fapte ci se dea și ea pildă dăr-
niciei. Doar suntem în era congruei. — G. T.

— **Dela societatea pentru fond
de teatru român.** Comitetul societății pen-
tru crearea unui fond de teatru român s'a
întrunit zilele acestea în ședința plenară la
Au luat parte la ședința aceasta dnii: Dr.
I. Mișu, președintele societății V. Onițiu,
Dr. I. Blaga, G. Dima, Dr. N. Vecerdea,
Dr. G. Dobrin și Dr. V. Braniște. Afară de
hotărârea de a ținea adunarea generală
proximă la Toplița, comitetul a mai decis:
să angajeze și mai departe pe dl Aurel
Bănuțiu, director artistic, și să acordeze tot
la doi anipremii pentru compoziții muzi-
cale originale și pentru colecții de melodii
poporale, în sumă de o mie de coroane
din „Fondul Dr. Ioan Mișu“. Bursierii so-
cietății vor face la vară un turneu artistic
în centrele cu populație română din patrie.

— **Adunarea generală a „Albinei“**
s'a ținut, Sâmbătă în sala Muzeului Asocia-
țiunii, fiind prezenți 39 acționari, reprezen-
tând 4988 acții și 681 voturi.

— **Vizită regală.** Să anunțăm din Vi-
ena, că dacă sănătatea Maj. Sale Regelui
Carol va permite o călătorie mai lungă, în

cazul acesta suveranii României vor felicita
în persoană la Viena pe Majestatea sa Mo-
narhul nostru la a 80-a aniversare a naș-
terii sale. În caz contrar vor merge la Viena
Altețele Lor Regale principii moștenitori
Ferdinand și Maria.

— **Deraiare.** Trenul accelerat Nr. 603,
care mergea dela Teiuș spre Arad a dera-
iat la Orăștie. Cauza deraierii a fost slăbi-
rea șinelor. Călătorilor din norocire nu li
s'a întâmplat nici o primejdie. După o în-
târziere de 3 oare trenul și-a continuat ca-
lea spre Arad.

— **Foc.** În comuna Ókörító (com.
Sătmar) s'a întâmplat Duminecă noaptea o
catastrofă groaznică. Se aranjază o petre-
cere în o șură, care pe la miezul nopții a
luat foc. În șură se aflau la 500 oameni,
din cari n-au scăpat cu vieță nici jumătate.
Până acum s-au scos arși scrum 284 oameni
dar sunt mai multe victime.

Catastrofa s'a întâmplat că intrările au
fost ținute cu cuie și numai o ușită a fost
lăsată liberă. Focul s'a iscat dela un lanpion
care s-a aprins. Alta versiune e, că focul
a fost pus. În comună jalea e generală.
Nu este aproape nici o familie, care să nu-
și deplângă vre-o jertfă. Mai multe fete
aprinzându-li-se hainele subțiri, fugeau prin
întunecimea nopții, ca nește făclii aprinse.
Au ars mulți și din comunele vecine. Din
Mátészalka au fost comandați noaptea toți
medicii și gendarmeria la Ókörító. (Ókörító
e un sat unguresc în comitatul Sătmar, cu
1837 locuitori.) — Petrecerea a decurs ve-
sel până la 9 oare, când s'a aprins un lan-
pion, dela care au luat foc decorațiile de
hârtie și apoi șura întreagă. Mulți dintre-
ei sau înecat în fum și după aceea au ars.
Cei puțini, cari au scăpat cu rane de arsuri
povestesc grozevenii, ce sau petrecut în tu-
mult. Au perit din unele familii toți mem-
brii și n-au rămas decât copii mici, cari au
fost lăsați acasă.

După constatarea oficioasă numărul
morților este de 277, iar răniți sunt 60.
Dintre morți 122 n-au putut fi cunoscuți,
fiind negri și carbonizați. 45 morți sunt de
pe satele din jur. Dintre răniți au mai mu-
rit 17. Între cei arși sunt câțiva soldați, cari
veniseră acasă pe Paști, apoi 2 jandarmi,
țigani muzicanți, etc. Poporațiunea e cu-
prinsă de zăpăceală și apatie.

Dela „Reuniunea Femeilor Române
gr. or. din Făgăraș și jur primim spre pub-
licare următoarele:

„Extras din protocolul luat în
ședința comitetului Reuniunii femeilor
române greco-orientale din Făgăraș și jur
ținută la 28 Martie 1910. sub președiu D-
nei președintă Ana Popa Radu în sala școa-
lei greco-orientale din loc. Fiind prezenți:
Doamnele membre: Luiza Dr. Șenchea vice-
prezidentă, Lucreția Burlea, Ana Ciocăne-
lea și Maria Popp membre în Comitet. Băr-
bați în consiliu: Alexandru Belle, Dr. Ioan
Senchea, Nicolae Borzea și Ioan Halmaghi,
ca substitut al secretarului.

Punct 4. Fiind publicul prin articolul
din „Țara Oltului“ Nro. 11 din anul curent,
sedus a crede, că vād. Doamnă Eugenia Dr.
Turcu e presedenta Reuniunii; să propune
a să rectifica în „Gazeta Transilvaniei“, și
în „Olteanul“, că alegerea, ce a efepuito
fracțiunea celor nemulțumiți e anulată prin

decisul dlui vice-comite Nro. 6673/909., prin urmare aserțiunile incorecte și seducătoare a foaiei acelea nu corespund adevărului. Ad. 4. Unanim să decida a se rectifica aserțiunile incorecte și seducătoare ale Foli „Țara Oltului”, atât în „Gazeta Transilvaniei”, cât și în „Olteanul”, întrucolo, că alegerea ce a efectuito fracțiunea celor nemulțumiți e anulată prin decisul Dlui Vice-Comite Nro. 6673/909, așa dar nu văd. domnă Eugenia Dr. Turcu, ci Domna Ana Popa Radu este adevărată și legala reprezentantă-presedintă, a Reun. femeilor române greco-orientale din Făgăraș și jur. Sau estradat în conformitate cu originalul. — *Ioan Halmaghi*, secretar subs.

Mașină de sămănat.

Spre a fi cât se poate de folositoare obștei noastre, am cumpărat o mașină de sămănat (cu 17 rânduri) grâu, ovăs, orz, lăptăș, trifoiu, mazărice, cucuruz, napi, etc. cu prețul de 518 cor.

Mașina o dăm spre folosire economilor noștri din comitat cu taxa de folosire de 2 coroane la zi pentru membrii Reuniunii și de 4 cor. la zi pentru nemembri. La ducerea mașinei primitorul mașinei are să dea un revers despre primire și despre înapoierea în bună stare a mașinei. Mașina să ia în primire dela membrul din comitetul nostru central, dl. Aur. Cosciuc, directorul școlii economice con-

zistoriale (Waisen g. 5). Spesele de transport le supoartă cei cari folosesc mașina. La dorință Reuniunea este aplicată a pune mașina în vânzare cu preț convenabil.

Sibiu, 25 Martie n. 1910.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Pant. Luca
prezid.

Vic. Tordășianu
secretar.

EDITOR-PROPRIETAR și REDACTOR RESP.
CONSTANTIN POPP.

La tipografia noastră se află de vânzare următoarele:

În zilele acestea a sosit la tipografia noastră prețioasa cârtică: „*In amintirea Canonului Augustin Bunea.*” Articole și alte semn de durere ale neamului. Prețul 50 bani plus 10 bani postportul.

Cântece din vremea veche, eulise de *G. Tulbure ases. cons.* Edit. tipogr. C. Popp, Făgăraș. 40 fill.

Țiganul cătană, comed. într'un act, scrisă în versuri de *Em. Suciu*, inv. Ediția II. Prețul 30 fill.

Au plecat la târg de vite, dialog, de *E. Suciu*, inv. Prețul 30 fill.

Țiganul în căruță, dialog, de *Em. Suciu*, inv. Ediția II. Prețul 20 fill.
Și alte cărți populare.

Licitațiune minuendă.

Curatorul bisericesc gr. cat. din Săsciori, comit. Făgăraș, va ținea licitațiune minuendă pentru edificarea unui nou edificiu școlar în 24 Aprilie 1910 la zece oare a. m. în școala gr. cat. din loc.

Prețul satorit e: 9000 cor., scris: nouă mii cor. Reflectanții au să depună o cauțiune de 700 cor. scris șapte sute coroane.

Planul, preliminarul, condițiunile și formularul de contract, aprobate de Preaveneratul consistor Metropolitan să pot vedea zilnic la oficiul parochial gr. cat. între oarele 10—12 a. m. și 2—4 p. m.

Ca material să oferă cărămida, lemnele și peatra ce să va putea folosi din școala cea veche.

Să observă că: a) reflectanții trebuie să aibă calificațiunea recerută; b) curatorul își rezervă dreptul a încredința întreprinderea aceluia carei mai convine.

Săsciori, în 15 Martie 1910.
Maxim Motoc preot gr. cat. *Iosif Tietiu* curator-primar.

INSTALAȚIUNE CU ABUR.

Prima văpsitorie de stofe și torturi cu abur.

Văd. WILHELM ENGEL

Făgăraș, ulița Apor, Nr. 18, (aproape de Magistrat).

Aduc la cunoștința On. public din loc și dela sate, că după cerințele timpului modern de azi mi-am aranjat din nou un **Atelier de văpsit, de curățit, de spălat și călcat** (glanțuit) cu tot felul de mașini și cu o

Instalațiune cu abur de văpsit chimic.

Sunt în plăcută poziție de a primi pentru văpsit în toate colorile cerute, pentru curățit, călcat etc. tot felul de haine, ștofe, mătăsarii, ștofe de pânură, pânzării, țesături, cătrinte, torturi, arniciuri și tot felul ce cade în sfera branșei acesteia.

Diferite tipare pe pânză cu olei.

Serviciu prompt. **Cu prețuri ieftine.**

Rog On. public de a-mi da tot sprijinul și în viitor cu toată încrederea, ca și până acum, și mă voi sili, ca cu aranjarea din nou a instalațiunii cu abur, să fie pe deplin mulțumit.

Cu toată stima

JULIA ENGEL.

Făgăraș ulița Apor, nr. 18, (lângă Magistrat).

ANUNCIURI, INSERAȚIUNI și RECLAME

se primesc cu prețuri reduse la administrația foaiei „Olteanul” în Făgăraș la tipografia C. Pop.

Hotărâvit dar copiilor.

„BIBLIOTECA OLTEANULUI”

Vestim cu plăcere iubitorilor noștri cetitori, că în zilele aceste a eșit de sub tipar

Nr. 1. din

„BIBLIOTECA OLTEANULUI”

„Primavara”,

o cârtică, și frumoasă și folositoare, 4 coale tipar 8° mic.

Să capătă de vânzare la tipografia C. POPP, în Făgăraș, cu prețul numai de 24 bani.

Vânzătorilor să dă raba-tul cuvenit.

TIPOGRAFIA și LIBRARIA POPORULUI

Făgăraș, Vâr-ter Nr. 46, (casele I. Peia).
(Vis-a-vis de Magistratul orășănesc.)

Esecută tot felul de tipărituri, dela cele mai mici până la cele mai mari, ca: registre, testimonii, chitanțe, citațiuni, cataloage, anunțuri, broșuri, opuri, circulare, invitări, programe, bilanțuri, acții, conturi, blanchete, note, prețuri curente, cuverte, epistole, ord. de dans, bilete de logodnă, de cununie, diferite cărți de vizită, bilete funebre etc. etc. din care se află un asortiment bogat, la cerere și în colorii, **cu prețurile cele mai moderate.**

La tipografie se află pentru ambele confesii tot felul de tipărituri oficioase pentru agendele bisericești și școlare; cărți de școală și de literatură populară, recvizite de scris, etc

Comandele din afară se efeptuesc repede.

Sprijiniți instituțiunile românești!

Cu stimă

CONSTANTIN POPP,
proprietar de tipografie.